

מפעל עולמי להצלת הדת

על ידי שנקיים ברית הערבות ומצות התוכחה בכל העולם כולו

גליון # 33

חברה מזכי הרבים העולמי לקיום היהדות

חודש סיון תשס"ב

בו יבוארו עניני ברית הערבות שקיבלנו והתחייבנו במצוות ה' "בְּהָרָה סִינִי" להיות ערב על כל איש ואיש מבני ישראל, וכל אחד ואחד נענש מכוח חיוב הערבות כמו שכתוב (ויקרא כו, לז), "וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו" וכמבואר ברש"י שם: ומדרשו "וכשלו איש באחיו" זה נכשל בעונו של זה, שכל ישראל ערביין זה לזה, (ועיין סנהדרין דף כ"ז:).

על ידי ברית הערבות ומצות התוכחה נבנה בית המקדש

שער הערבות

על עניני שכר ועונש

הקטן נענש בעון אביו

בילקוט רות (על הפסוק וימותו גם שניהם) וזה לשונו: ללמדך שעין הרע מכה בבנים, אמר ר' חייא בר אבא עד שלש עשרה שנה הבן לוקה בעון האב, מכאן ואילך איש בעונו ימות עד כאן לשונו:

גם הטף הנשים והגרים נענשין כשהזולת חוטא

במדרש תנחומא (פרשת נצבים) על הפסוק "אתם נצבים היום כלכם לפני ד' אלקיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושוטריכם כל איש ישראל טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך" וזה לשונו: **כולכם ערבים זה בזה**, אפילו צדיק אחד ביניכם כולכם עומדים בזכותו, ולא אתם בלבד אלא אפילו צדיק אחד ביניכם כל העולם כלו בזכותו עומד, שנאמר "וצדיק יסוד עולם", **וכשאחד מכם חטא כל הדור לוקה**, וכן אתה מוצא בעכן הלא עכן בן זרח מעל בחרם וגו' (חטא ישראל וגם עברו את ברית), **מדת פורענות מועטת והדור נתפס בה**, מדה טובה מרובה על אחת כמה וכמה, לכך נאמר כל איש ישראל, ולא גדולים שבכם בלבד אלא אפילו טפכם נשיכם וגרך, עד כאן לשונו.

גדולים לוקין על ידי הקטנים

במסכת שמחות (פרק א') וזה לשונו: כשנתפס ר' חנינא בן תרדיון למינות גזרו עליו שריפה, ועל אשתו הריגה, ועל בתו לישיב בקובה של זונות, אמר להן מה גזרו על אותה עניי אמרו לו הריגה קרא עליי המקרא הזה "צדיק ד' בכל דרכיו" אמרה להם מה גזרו על אותו ר' אמרו לה שריפה קראה עליו המקרא הזה "גדול העצה ורב העלילה" וכששרפו אותו כרכוהו בספר תורה ושרפוהו והיתה בתו צועקת ובוכה ומתחבטת לפניו, אמר לה בתי אם עלי את בוכה אם עלי את מתחבטת מוטב שתאכלני אש שנופחה ולא אש שלא נופחה שנאמר אש לא נופח, ואם על ספר תורה את מתחבטת הרי התורה אש ואין אש אוכלת אש הרי אותיות פורחות ואין האש אוכלת אלא את הנייר **שאף כל עבדי המלך גדולים לוקין על ידי קטנים שנאמר "על כן חצבתי בנביאים הרגתים באמרי פי"**. עד כאן לשונו. [עייין במסכת ע"ז דף י"ז סוף ע"ב ודף י"ח ע"א].

מכל דברי חז"ל הנזכרים לעיל יש ללמוד מוסר השכל ולקחת מזה לימוד לנפשינו איך שהאשה והבנים הקטנים או הגדולים צריכים להתחנן לעמוד ולבקש על נפשם ועל חייהם שישארו בחיים מפני עון הבעלים והאבות, ולצעוק מרה אנא אל תחטאו בעוונות לפני השם יתברך, אל תכניסו דברים שאינם ראויים להיכנס לבית יהודי, אל תביאו לתוך הבית טלביזיה ואינטערנעט ווידיאו, עתונים אסורים, דברי מאכל שיש עליהם פקפוק, ושלא לדבר בבית הכנסת בבית המדרש בשעת התפלה חזרת השליח ציבור וקריאת התורה, וכמו שכתב בספר הגן שבעון זה בנים קטנים מתים במיתות משונות חס ושלום. (ועייין ברכות מז, זוהר הקדוש פרשת וילך רפ"ה ע"ב. ובספר מקדש מעט על קדושת בית המדרש באריכות גדולה בזה).

כדומה שבכל אלו יש בהם חטא ועון ומביאים וגורמים לידי חטאים נוראים אנא ואנא רחמו עלינו התנהגו כפי שהקדוש ברוך הוא מבקש דורש ומצוה בתורתו הקדושה ואל נמות בחטאיכם רחמנא ליצלן. רחמו על בניכם בנותיכם נשותיכם ונפשות כל בית ישראל שנפקדים בעוונות רחמנא ליצלן.

בודאי אם הגדולים ישמעו לקטנים יהיה הדור מאושר והאבות ירוו נחת רב מבניהם ויגיעו לדרגה יותר גבוהה מהם כשאيفתם וחפץ לבם, כי בכל אדם מתקנא חוץ מבנו.

(המשך בגליון הבא אי"ה)

מפעל עולמי להצלת הדת